

d' un blau clar, celeste, turquí,
de mar || Materia colorant blava
blau de Prússia, de cobalt, d'ultra-
mar | Substància blava que s'afegix
 al midó o a l'aigua en emmidonar o
 rentar la roba blanca per treure-li
 la grogor i per tant emblanquir-la
 || Baca d'un blau moradenc produïda
per l'obstrucció de la sang en el ter-
rit arcolar, de resulte, d'una con-
túria. Ha cançut i s'ha fet un blau
al genoll. Té tot el cos ple de blaus
deh cops que ha rebut.

blauet m. Composta ramosa fre-
 quent en els sembrats amb les fu-
 lles cotinoses per sota, les superiors
 enteres i les inferiors pennatipartides,
 flors blaves (~~Perla de Cyantus~~),
 i involucre de bràcties imbricades,
 amb apèndies escariosos.

blau blava adj. Del color del cel
 deure nivols o d'un color
 sia més clar o més fosc. El safir és
 una pedra blava. Ulls blaus. || fig.
Deixar blau algu, deixar-lo asto-
 rat, erbalait | fer la blava, fer-la
 grossa, fer-la com un cove. | Monte
n'aque és blava! així sí que és greu
blau m. Color blau. El blau del cel,

blanquejar v. intr. itr. Intr. Mor-
 trav, alguna cosa, de una blever, ti-
 rar a blau. Dr. Omplir de cops
 (algu) que li prodren pin blaus

blauet m. Ocell blau verdós de la part de
 sobre, de color canyella de la part de sota, de canes ver-
 melles i bec llarg i prim que viu a les riberes del
 riu (Alcedo hispida)